TUNTURILATU 1/2021

Marjatta Nuutinen

Postikorttimaisemissa talven ihmemaassa.

Hiihtoa hämäränhyssyssä 6–7

Inarijärven upeat maisemat 5

Virkistävä uinti avovedessä 6–7

Paavon kalansaalis 8

Kaamosta vastaan otsalampun valossa 12

Kevään odotusta ja koronan vaikutuksia

Kevät on jo pitkällä ja etelässäkin monien vuosien jälkeen lunta ja hiihtokelejä.

Monilla kerhoilla on suunnitelmia kevään retkiin ja vaelluksiin. Toivottavasti tänä keväänä onnistuu Lapin tuntureilla liikkuminen. Ellei, onneksi etelästäkin löytyy nyt lunta.

Kerhoyhdyshenkilö vaihtui 14 vuoden jälkeen ja saimme uuden ja uutteran **Paavo Ahosen** tunturikerho Kavtsi ry:sta. Tervetuloa todella tärkeään työhön kerhojen ja Tunturiladun välillä

Kiitos **Sirpa Alapuraselle** monista työntäyteisistä vuosista. Sirpa jatkaa kuitenkin kämppien varaustenhoitajana.

Tänä vuonna kevätpäivät ja kokous ovat vasta toukokuussa 21.5.-30.5.Silokallion toimintakeskuksessa, Kullaalla. Järjestäjänä tunturikerho Geatki ry. Ohjelmaa on luvassa monipuolisesti ja ulkoilua hienossa lähiluonnossa. Toivottavasti korona ei kovin rajoittaisi.

Kokous saatetaan joutua myös hoitamaan hybridinä, jolloin siihen pääsee osallistumaan etänä kotisohvalta kuitenkin osan ollessa paikan päällä.

Kesääkin on jo syytä ajatella. Tunturikerho Kavtsin ry:n viime vuonna siirretty VaVa-leiriä yritetään järjestää tänä kesänä, ja paikkana on tietenkin Susikyrö.

Kämppätalkoot toivottavasti onnistuvat jo alkukesästä. Viime vuonnahan ne pidettiin elokuussa.

Toimihenkilöiden koulutus oli tarkoitus pitää tammikuussa, nyt yritetään syksymällä jos epidemiatilanne sen sallii. Siellä olisi tarkoitus opetella somen käyttöä kerhojen esittelyssä ja markkinoinnissa kuten esimerkiksi youtubea ja instagramia.

Itse olen tänä koronakeväänä paljon kävellyt, hiihtänyt ja kamera kaulassa liikkunut niin lähimetsissä ja kutonut paljon

sukkia, muuhun ei käsityötaidot riitä.

Toivottavasti pysymme terveinä ja pääsemme nauttimaan Suomen keväisestä luonnosta ja hiihdon hurmasta tai ihan muuttolintujen tulosta tänne pohjolaan.

Tuula Forström
Tunturiladun puheenjohtaja
tuulantei11@gmail.com

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti,
joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
Lehti postitetaan jäsenille
Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Tuula Forström
Marjapolku 2 b10 45360 VALKEALA
puh. 040 718 1642
tuulantei11@gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
puh. 050 5234 844
osatu7997@gmail.com
Tiedotustoimikunta 2021:
Satu Ojala (pj), Iitu Gerlin,
Tuula Forström, Mikko Suominen.
sähköposti: tiedotus@tunturilatu.fi
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN
Painopaikka:
Sanoma Manu, Tampere
Ilmestymisaikataulu 2021:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	**27.4.**	**2.6.**
3	**3.8.**	**8.9.**
4	**26.10.**	**1.12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun
kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@
suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20, 00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Vuoden 2021 toinen lehti
ilmestyy 2. kesäkuuta.
Lehti jaetaan Latu & Polku -lehden mukana.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava
27.4.2021 mennessä osoitteella
osatu7997@gmail.com
Huomaa, että sähköpostiosoite on muuttunut!!

KANNESTA KANTEEN

Kansallispuistojen kutsu

Tomi Kontio: Kansallispuistojen kutsu, 335 s. Kustantaja Avain

Kansallispuistot ovat erityisesti koronavuonna 2020 kiinnostaneet kulkijoita. Maamme 40 kansallispuistosta on myös ilmestynyt viime vuonna useita kirjoja. Kontion kirjassa on kuitenkin erilainen ote, sillä hän päätti käydä poikansa Aamoksen kanssa kansallispuistoissamme. Tytär Hilda tarjosi toisenlaista näkemystä retkeilyyn.

Kaikkiin kansallispuistoihin ei Kontio ilmeisesti ehtinyt, koska kirjassa kerrotaan tarinaa vain 30 kansallispuistosta. Kirjaa lukiessa aistii, että asialla on mm. runoista ja kirjallisuudesta palkittu tekijä ja tämä kirja on valittu myös viime vuoden matkakirjaksi. Kirjoittajalla ei ole monivuotista kokemusta retkeilystä, mutta ilmeisesti äidinmaidossa on jotakin tullut – äiti oli vaeltanut nuorena naisena Tampereelta Norjaan. Pallas-Yllästunturi -osuudessa kirjoittaja pohtii tätä ja yhteys löytyi Haltin valloittajaan Kaarina Kariin, joka oli ollut Kontion äidin opettajana.

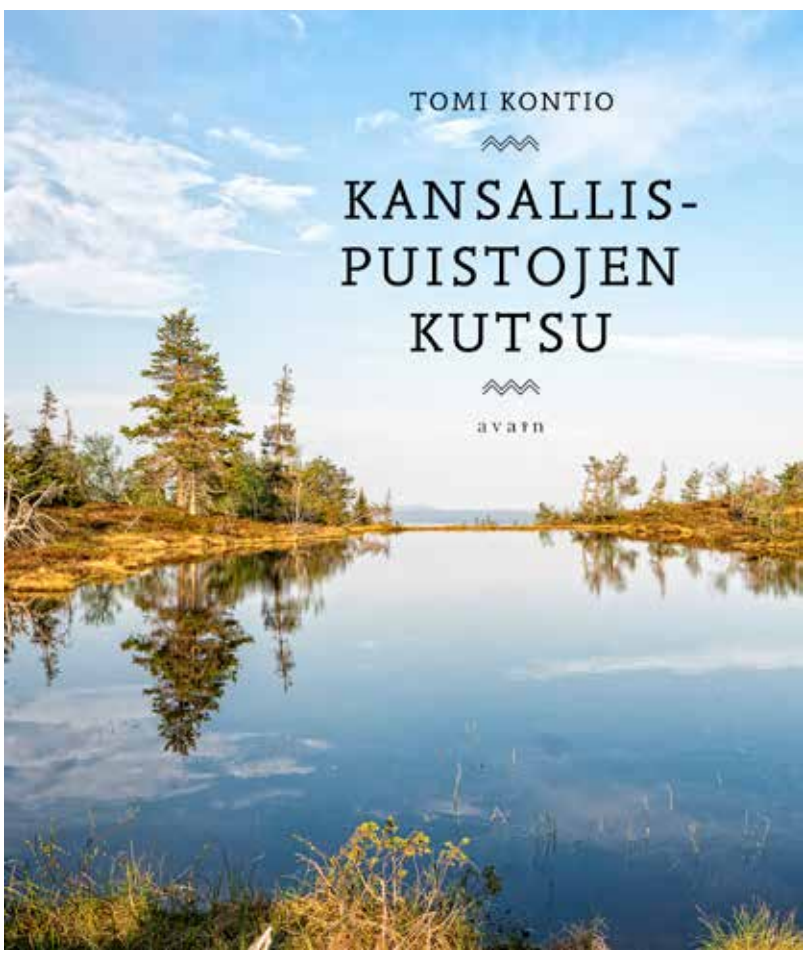
Kirjassa on hyvät kertomukset 30 kansallispuistosta. Hyvän kuvat, joissa on myös ihmisiä, mitkä tuovat kirjan läheiseksi. Monta kertaa luontokirjoista puuttuu ihminen, ihme kyllä. Alussa on kuvaava teksti, jossa kirjailijakollega oli todennut: ”Jos kaikki olisi mennyt vaivatta, ei reissustanne olisi jäänyt kunnon muistijälkeä. Nyt poikasi muistaa sen lopun ikänsä. Ensimmäinen vaellus isän kanssa”.

Kaunokirjallisuuden ja luonnon kertomisen yhdistäminen on vaativaa ja tässä Kontio on onnistunut loistavasti. Kunkin puistotarinan alussa on kuva ja teksti: Nakuna Nuuksiossa, Tekemistä moneen makuun, Isonkarin majakka – että me näkisimme jne. Vahvoja ovat myös Lapin kansallispuistojen esittelyt, kuten Tarinoiden äärellä (Urho Kekkosen kp), Ruska, ruska, ruska (Pyhä-Luoston kp) ja Äiti taivaltaa tähdissä (Pallas-Yllästunturin kp).

Kontio on tehnyt laadukkaan luontokirjan, joka tuo mieleen **Urpo Häyrisen** Suo -kirjan ja **Raimo O. Kojon** sekä **Kullervo Kemppisen** Lappi -aiheiset kirjat. Tarinahan on se, mikä eri kohteissa kiinnostaa. Ainoa asia, jota jäin kaipaamaan olivat kartat, missä on käyty. Se tieto olisi vieläkin paremmin avannut upeat kansallispuistomme lukijoille.

Kirjan alussa on osuva teksti: ”Kansallispuistossa ei aina koe seikkailuja. Karhujen kanssa ei painiskella. Mutta yhteyden niissä löytää. Yhteyden retkikumppaniin, poikaan, tyttäreen. Ja ennen kaikkea yhteyden luontoon, itseen”. Suosittelen luontokäyntejä ja mahtavan kirjan lukemista.

Antti Karlin

Pyörällä Itä-Suomessa

Kesällä 2020 päätin yhdistää kaksi mieluisaa harrastusta: vaeltamisen ja pyöräilyn.

Retken lähtöpisteeksi valikoitui Lappeenranta. Suunnittelun helpottamiseksi tutkin valmiita reittejä. EuroVelo on Euroopan kattava pitkän matkan pyöräilyreittiverkosto. Kuudestatoista reitistä kolme kulkee Suomen kautta.

Päätin kulkea EuroVelo 13 reittiä Lappeenrannasta Kainuuseen ulottuvan osan. Koko EV13, joka tunnetaan myös nimellä Iron Curtain Trail eli Rautaesirippureitti, kulkee 9950 kilometriä Norjan Kirkkonimestä Bulgariaan Mustanmeren rantaan.

Reitti oli siis valittu, mutta lopetuspaikan ja -päivän halusin pitää avoimena. Jokin vapauden tunnehan pitää olla. Maksimikestona kuitenkin kaksi viikkoa eikä lopetuspaikkana koti. Varusteet telttoineen pääosin samat kuin vaelluksilla.

Säästän lukijat koko matkan läpikäynniltä. Sen sijaan kerron yhden aika tyypillisen päivän kulun.

Heräsin teltasta Simpeleen ja Parikkalan väliltä. Tiivis asutus järvien ja Venäjän rajan välissä teki tästä teltan paikasta vaikeimman löytää. Aamupalan jälkeen leiri pyörän laukkuihin ja tien päälle. Parikkala näytti aika tavalliselta asustuskeskukselta.

Pienempiä teitä pyöräillessä vastaan tulee aina yllätyksiä. Päivän ensimmäinen oli Putikon kylä. Vanhan sahakylän raitti oli hyvin säilynyt yhtenäinen alue. Sitä oli mukava pyörän kanssa kierrellä. Sieltä matka jatkui Punkaharjulle huoltoasemalle kahville ja jäätelölle.

Kunnon tauon jälkeen vuorossa oli odottamani pyöräily Punkaharjun kansallismaisemassa Pihlajaveden ja Puruveden välissä. Parikkalassa olin jättänyt taakse EV13:n, koska halusin ajaa nimenomaan Punkaharjun kautta. Nyt käännyin takaisin EV13:n suuntaan. Tämä ohjasi minut päivän toiseen yllätykseen Kerimäelle.

Tämä yllätys oli maailman suurin puukirkko, joka seisoo katedraalimaisena mäellä keskellä kylää. Ensimmäisenä menin kuitenkin uimarannalle ja pulahdin Puruveteen mainiolla uimarannalla. Sen jälkeen kauppaan lounasta ostamaan.

Kun nautin valmissalaattia ja rahkaa kaupan varjossa ”retkikamelini” vierellä, pysähtyi paikakkakuntalainen juttelemaan. Näin käy usein, kun on yksin liikkeellä ja pysähtyy kaupan lähelle. Kuulin paikan historiasta ja nykymenosta, sekä sain vinkin seuraavan yön telttapaikkaa varten.

Erikoinen kirkko oli pakko käydä katsomassa. Sen jälkeen huoltoasemalle kahville. Vielä kerran uimaan ja kohti vinkattua telttapaikkaa. Koko päivänä matkaa kertyi 83 kilometriä, mutta yleensä pyrin ajamaan sitä lyhyempiä päivämatkoja.

EV13 varrella on paljon sotahistoriakohteita, mutta tälle päivää niitä ei osunut. Seuraava päivä alkoi sellaisella, kun tulin Raikuun Salpa-asemalle.

Retkipyöräilystä minulla oli paljon vähemmän kokemusta kuin vaeltamisesta pohjoisessa. Siksipä veden hankinta ja telttapaikkojen löytäminen enemmän tai vähemmän asutuilla seuduilla mietitytti. Vettä ostin vain kerran. Yleensä vettä sai kaupoista ja huoltoasemilta joko ulkohanasta tai tuulikapista.

Reitin varrella on paljon sotahistoriakohteita.

Telttailin jokamiehen oikeudella entisellä soranottoalueella, laavulla, kodalla, uimapaikalla, pienvenesatamassa ja metsässä. Tilapäinen telttayöpyminen jokamiehen oikeudella on aina sallittua myös uimarannoilla, kunhan ei estä uimarannan käyttöä. Nätein telttapaikka oli Kuhmossa Ontojärven rannalla entisellä Metsähallituksen uimapaikalla.

Leirintäalueet ovat vähentyneet Itä-Suomessa. Niiden sijaan voi katsella aamiaismajoitus, eli B&B, -paikkoja. Ilomantissa Anssilan maatilan edullisin majoitus oli omassa teltassa pihakoivun varjossa, mutta otin huoneen aitasta. Sain myös pyykit konepesuun siellä.

Yhden yön olin teltassa leirintäalueella Pielisen rannalla. Siellä vietetyn lepopäivän jälkeen myrsky ajoi minut ottamaan leirintämökin, kun vaihtoehtona olisi ollut teltan siirtäminen kauemmas putoavista oksista ja kaatuvista puista.

Pelkkä vedetön/viemäritön leirintämökki maksoi saman, kuin siisti huone liinavaatteineen omalla WC:llä ja hyvällä aamupalalla oli maksanut Anssilassa.

Unto Ojalehto

Saimaan kanavan pyöräilyreitillä ylitetään vanha kanava käsivoimin liikkuvalla lossilla.

Ikääntymiselle emme voi mitään, mutta esteettömyydelle kyllä

Tunturikerho Njealljen historiikin loppusanoissa kirjoittaja ilmaisee huolensa jäsenistön ikääntymisestä, joka on Hänen käsityksensä mukaan koko Tunturiladun ongelma.

Ongelman kanssa emme ole yksin, sen kanssa täytyy elää ja näyttää siltä, että korona-aika auttaa meitä siinä.

Luonnossa liikkuminen ja kansallispuistojen suosio ovat huimassa nousussa. Oikea markkinointi oikeaan aikaan ja oikeille ihmisille, helppoa vai mitä, mutta sisään lämpiävältä Tunturiladulta se ei onnistu, kirjoituksen tekstiä vähän lainatakseni.

Latuyhdistysten kanssa yhteistyö on monella paikkakunnalla toiminut hyvin, miksi ei myös yhteiset retken Lappiin kämpillemme?

Jäsenistön ikääntyminen on katsottu olevan yksi syy kämppiemme vähentyneelle käytölle, vaikka varustetasoa vanhimmassa tukikohdassamme Susikyrössä on huimasti nostettu.

Näinä aikoina on hyvä kaivaa valokuvat esiin.

Susikyrön Pekan-Oskariin on saatu mukavuudet ja lähes kaikkiin muihin tiloihin sähköt, jotka mahdollistavat ympärivuotisen käytön myös Susikyrön helpon saavutettavuuden takia.

Olen pari valtuustokautta ollut Vammaisneuvoston varapuheenjohtajana, jossa tehtävässä seurannut hyvin läheltä kehitystä kohti esteettömyyttä, myös yksityisellä puolella.

Tunturiladun omistamista paikoista ainoa on Susikyrö, josta voisi saada esteettömämmän, joka mahdollistaisi myös apuvälineitä käyttävien jäseniemme osalta Susikyrön käytön jatkamista iästä ja liikuntarajoitteesta huolimatta.

Julkisen puolen rahoitustakin on mahdollista latuyhdistysten saada, varsinkin jos jatkamme lasten leirien järjestämistä vastaisuudessakin.

Tulevan kevään matkat tuskin turvallisesti onnistuvat Lappiin ja näyttää siltä, että odottamamme muutos ei tapahdu tulevanakaan kesänä, turhia riskejä ei kannata ottaa.

Kaivetaan esiin vanhat retkikuvat ja nautitaan menneistä retkimuistoista sekä lähialueiden tarjoamista rajattomista mahdollisuuksista lähiluonnossa.

Metsähallitus panostaa mm. Haukivedellä retkisatamien ja rakenteiden uusintaan, jossa meille tuttu Linnasaaren kansallispuisto sijaitsee. Mikäli Saimaa saadaan Unescon maailmanperintöluetteloon, niin Linnasaaren kansallispuisto Haukivedellä sekä Norpat, joita apuna käyttäen Saimaan-alue pyrkii Unescon listalle, siirtyy aivan uuteen tulevaisuuteen ja ”maailman kartalle” !

Haltin hiihtovaellukset ovat nyt sellaisia, joita voi muistella.

Tunturikerhojen ja Tunturiladun isointa ongelmaa ikääntymistä, tuskin esteettömyydellä ratkaistaan, mutta monien mahdollisuutta Susikyrön käyttöön kyllä.

Entisenä Tunturikerho Njeallejen puheenjohtajana kiitän luopuvaa kämppäisäntää pyyteettömästä työstä kämppiemme hyväksi tehdystä työstä, samoin kämppätoimikuntaa ja toivotan uudelle isännälle toimikuntineen onnea alkaneelle työsaralle – esteettömyyttä edistäen.

Kestetään terveenä, eikä unohdeta kavereitamme.

Lea Sarkeala
X-Kellokas

Susikyrö on osoittautunut oivaksi leiripaikaksi

Ja sen ovat jo huomanneet esimerkiksi partiolaiset ja vunukat.

Satu Ojala

Susikyrössä on puitteita kehitetty hyvin myös leiritoimintaa varten. Lapset ja nuoret viihtyvät hyvin näissä olosuhteissa.

Tunturiladun kämpistä Susikyrö on toiminut jo useamman kerran VaVa-leirin leiripaikkana. Susikyrössä on pidetty jopa 70 osallistujan leirejä ja kaikki on toiminut hyvin.

Susikyröä on varusteltu myös tätä käyttöä silmällä pitäen. Leireillä ruokahuolto toimii hyvin keittokatoksessa, jota laajennettiin muutama vuosi sitten. Keittokatoksen taakse tehty tiskikatos on joustava isommankin leiriväen astioiden pesussa. Katoksessa on oma pata ja isot vesiastiat, hyvä tiskipöytä ja kuivaustelineitä, joten tiskaamiselle on leireillä hyvät puitteet.

Susikyrön laaja ja maastoltaan tasainen alue tarjoaa hyvin telttapaikkoja isommallekin porukalle, joten majoittuminen ei rajoitu pelkästään sisätiloihin. Tosin sisätiloissakin pystyy majoittumaan 30 henkeä.

Susikyrössä ovat pitäneet yhteisiä leirejä esimerkiksi Tunturikerho Geatki ja Huittisten Eränkävijät. Partiolippukunnan kanssa yhteistyö on toiminut hyvin ja sen kautta on saatu uusia, nuoria jäseniä Tunturilatuun. Geatki ja Eränkävijät ovat järjestäneet yhdessä vaelluksia, joiden päätteeksi on yövytty niin Susi-Talaksella kuin Susi-Kiisallakin. Perheistä nuorimmat ovat jääneet oman läheisen aikuisen kanssa leireilemän kämpille.

Kumpelaiset järjestivät muutama vuosi sitten oman Vava-leirin ja onpa Susikyrössä järjestetty myös erään ortodoksiseurakunnan rippileirikin.

Tällainen toiminta on tervetullutta erityisesti Susikyröön. Kesäaikaan jää tyhjiä viikkoja, jolloin Tunturiladun oma väki ei ole Susikyrössä. Kiinteistökulujen peittämiseksi on Tunturiladun hallituksessa keskusteltu Susikyrön avaamisesta yhteistyötahoille niin, että mukana on aina myös tunturilatulaisia. Tämä on välttättämätöntä jo senkin vuoksi, jotta kulut saadaan peitetyiksi.

Tulevana kesänä Susikyrössä on kaksi partiolaisten leiriä ja kummallakin on mukana tunturilatulaisia.

Partiolaiset ovat hyvä yhteistyötaho, sillä he ovat retkeilystä kiinnostuneita aivan samoin kuin tunturilatulaisetkin ja sieltä on kasvamassa meille nuorta jäsenkunta. Ja miksei Susikyröä voisi avata leirikoulujenkin käyttöön? Tarjoaahan Susikyrön ympäristö monipuolisia luontoelämyksiä ihan meille kaikille.

Tunturiladun jäsen, jolla on kämppäavain, voi viedä kämpille yhden tai useamman Tunturiladun ulkopuolisen henkilön.

Hallitus on hyväksynyt nämä samoin kuin muutkin vastaavanlaiset varaukset, joissa joku kerho tai avaimellinen jäsenemme haluaa tuoda kämpillemme isomman joukon ei-jäseniä, yleensä lapsia tai nuoria, kuten partiolaisia.

Tunturiladun Avain- ja käyttösääntöjen pykälissä 9 ja 16 on tähän liittyvää asiaa.

9. Avaimen haltijan seurueessa saa olla myös henkilöitä, jotka eivät ole Tunturiladun jäseniä. Avaimen haltija on vastuussa seurueensa sääntöjen mukaisesta käyttäytymisestä. Tunturiladun hallituksella on oikeus rajoittaa edellä mainittua oikeutta, jos sen käyttö katsotaan olevan jäsenistön kannalta kohtuutonta tai haitallista.

16. Hallitus voi tarkoin harkittuaan antaa korvausta vastaan jonkin kämpän määräajaksi ulkopuolisen yhteisön käyttöön samoin kuin anomuksesta jonkun avaimen haltijan yksityiskäyttöön.

Säännöt löytyvät kokonaisuudessaan TL:n verkkosivuilta mm. kohdasta Lapin kämpät/Kämppäavaimen lunastus.

Tunturiladun hallitus

Kerhoyhdyshenkilöt 2021

OKTA
Sirkka-Liisa Markkanen (pj)
040 9383110
sirkkaliisa.markkanen@gmail.com
Esa Suominen (siht)
0400 130 871
ej.suominen@gmail.com

KUOKTE
Jyrki Lilleberg (pj)
050 372 7311
jyrkimlilleberg@gmail.com
Mervi Heikkilä (siht)
040 351 2515
moko.heikkila@gmail.com

KOLBMA
Hanna-Mari Sinilehto (pj)
040 747 7479
hanna.sinilehto@gmail.com
Petri Mäkelä (siht)
040 771 8581
petemakela1@gmail.com

NJEALLJE
Tuula Kirjonen (pj)
050 360 4403
kirjonentk@gmail.com
Pirjo Vainionpää (siht)
040 759 2444
pikuvain@gmail.com

TSIETSA
Marita Jääskeläinen (pj)
0400 817 882
mareriikka@gmail.com
Päivi Korolainen (siht)
paivi.korolainen@gmail.com

KAVTSI
Annu Koistinen (pj)
050 326 6960
annu.koistinen@iki.fi
Päivi Karimaa (siht)
044 970 3474
paivi.karimaa@gmail.com

OVTSI
Aku Kärkkäinen (pj),
040 064 3609
aku6950@gmail.com
Hilkka Mäkelä (siht)
050 309 9519
hilkkamakela1@gmail.com

LOGI
Anja Kylävalli (pj)
050 576 6960
anjakylavalli@gmail.com
Paul Pakarinen (siht)
050 568 8703
paul.pakarinen@gmail.com

ALPPAS
Inka Helenius (siht)
050 567 6315
helenius.inka@gmail.com

KUMPE
Jouko Koivu (pj)
045 112 4712
jouko.koivu@kotinet.com
Ulla-Maija Kenttälä (siht)
ulla.kenttala@gmail.com

KUOVZA
Jouko Raaska (pj)
040 716 5751
Tuula Forström (siht)
040 718 1642
tuulantei11@gmail.com

GEATKI
Juhani Lahtinen (pj)
040 545 1681
juhani.lahtinen@pp3.inet.fi
Kari Kankaanpää (siht)
0400 174 762
kankaanpaa.kari@gmail.com

NJALLA
Mikko Kuoppala (pj)
040 523 2099
mikkotkuoppala@gmail.com
Raija Palosaari (siht)
040 716 3033
raiski@levi.fi

LAPINKÄVIJÄT OWLA
Hannu Liljamo (pj)
044 322 3646
hannu.liljamo@gmail.com
Ritva Virrankari (siht)
044 530 1606
rullalotta@gmail.com

Tunturiladun hallitus

Puheenjohtaja
Tuula Forström
Marjapolku 2 B 10,
45360 VALKEALA
040 7181 642
Varapuheenjohtaja
Hanna-Mari Sinilehto
040 747 7479
Sihteeri
Inka Helenius
050 567 6315
Jäsenet:
Sirpa Alapuranen
050 597 5811
Paavo Ahonen
040 5274 639,
kerhoyhdyshenkilö
Marita Jääskeläinen
040 081 7882
Hannu Liljamo
044 322 3646
Erkki Maununen
0400 215 521
Satu Ojala
050 523 4844
Markku Salminen
040 548 4600
Hallituksen yhteinen sähköposti:
hallitus@tunturilatu.fi

Tunturiladun toimihenkilöt

Inka Helenus
sihteeri, taloudenhoitaja
050 567 6315
helenius.inka@gmail.com
Tilipym Oy, Päivi Yli-Mattila
kirjanpitäjä
040 545 3757
Marita Maula
jäsensihteeri
040 509 4412
marila.maula@kolumbus.fi
Sirpa Alapuranen
kämppävarausten hoitaja
050 597 5811
sirpa.alapuranen@luukku.com
Satu Ojala
tiedottaja 050 523 4844
osatu7997@gmail.com
Erkki Maununen
kämppäisäntä
0400 215 521
erkki@maununen.fi

Pirjo Suomalainen

Kippari Raiski.

Riitan yhteydet kunnossa.

Vihdoinkin matkaan!

NJALLAN MelonTa-reissu inarillE 13.-16.8.2020.

Elokuinen torstai valkeni puolipilvisenä, mutta ilmassa oli huikean seikkailun tuoksu... Upea porukka lähdössä kohti uutta kokemusta, toisille jo kuinka mones lie, toisille ensimmäinen. Yhtäkaikki, olimme kaikki innoissamme tulevasta reissusta.

Kanootti, liivit, melat, teltat, reput, kassit, pussit, nyssäkät..ja lähtijät kyydissä.. ja eikun menoksi . Seikkailu voi alkaa... maisemat vaihtuu, keli vaikuttaa lupaavalta...ei ainakaan sada. Pokassa pysähdyttiin kahville..itse olin sielläkin eka kertaa käymässä.

Lupsakasti taittui matka; mikäs oli matkatessa kun oli hyvä kuski ja me muut saimme vain istua ja ihastella maisemia. Viimein oltiin perillä ja ihan ekaksi mentiin tietenki syömään, kuka sitä nyt nälkäisenä reissuun lähtis... Wilderness Hotel Inarin ruoka upeine maisemineen valmisteli meitä matkaan.

Täydellä vatsalla oli kiva aloittaa seikkailu; ”Ei ole läheskään niin nälkä ko välilä syö”, ruukasi isäni aina sanoa.

TOSITOIMIIN

Kanootti saatiin rantaan, tavaratkin mahtuivat kyytiin ja mekin; kuusi naista, innokkaina kohtaamaan uusia elämyksiä arkeemme... joka ei todellakaan ole päässyt tylsäksi meillä kenelläkään.

Hiiohoi... siinä me sitte kökötimme... ei otetaanpa uusiksi. Me energiset, upeat naiset istuimme kuin olisimme siinä aina istuneet.. melat käteen ja menoksi.. Lupsakka keli, suotuisat tuulet.

UKKO, Ukonkivi oli ensimmäinen etappimme... pitihän se edes kerran päästä näkemään läheltä. Hieno, ylväs pieni saari, yksi hieno maamerkki Inarilla. Naps, naps, ”pari” kuvaa jäi jokaiselle muistoksi paikasta.

Kanootin kokka eteenpäin.... upeita saaria ohitimme, toisissa sammalmatot pehmikkeinä, toisissa kivirakkaa, monenmoisia känkkyräpuita... ja upeita maisemia, niitä riitti!

Ihastelimme kaikkea ympärillämme; monenlaista muotoa löydettiin maisemista; kivistä, kannoista sekä lukemattomista känkkyräpuista... ihastelimme sitä, kuinka järvi tuntui jatkuvan äärettömyyteen, pilvet muodostivat pitsikuvioita.. liikkuen tuulien mukaan tehden omia, upeita kuvioita... ”Maailmassa monta on ihmeellistä asiaa, se hämmästyttää, kummastuttaa pientä kulkijaa..”

ENSIMMÄINEN YÖ

Rantauduimme pieneen saareen, teltat pystyyn ja ruokaa, jutustelua.. nukkumaan..

Aamulla sateli vähän vettä, mutta se ei haitannut.. iloinen nauru kertoi, että kaikki oli hyvin, osaisimme ottaa asiat niin kuin pitikin... Tuli mitä tuli, kaikki on otettava vastaan, eikä tehdä niistä ongelmaa... aamiaista, puuron kans tuoreita mustikoita (oliko Raiski/Satu/Eija en muista) edellisiltana kerännyt lisukkeeksi..NAM☺

Sitten kamat kasaan, kanootti vesille ja menoksi.. Uusia seikkailuja kohti.. Suovasaaret seuraava etappi..

Ohitimme hautasaaren ja muitakin saaria.. ihana seesteisyys kauniissa maisemissa.. melat upposi veteen, nousivat vesipisaroiden putoillessa takaisin veteen.. toistoa.. ja kanootti liikkui eteenpäin.. aurinko kimalsi veden pinnassa.. välillä lauloimme, välillä jutustelimme, nauroimme..

Välillä yksi mela pysähtyi kun juttua tuli.. jatkaen liikettään hetken päästä.. tämä toistui ajoittain itse kunkin kohdalla syystä jos toisesta; valokuvien otto oli kuitenkin useimmiten syynä.. ja upeita kuvia saimmekin tallennettua..

Tärkeimpänä itse näen kuitenkin sen, että saimme tallennettua upeimmat otokset verkkokalvoillemme... siellä värit ja hetkien tunnelma säilyy muuttumattomina väreinä ja värähtelyinä ikuisuuksiin asti.

Suovasaaren suojaan päästyämme ihastelimme näkymää.. veden tyyneys ja maiseman kauneus mykisti meidät.. kuin keidas keskellä erämaata ☺ Autiotupa, keittokatos, puucee..teltoille lavoja yms.. upeat puitteet kulkijoille..

Rantauduimme ja normi puuhat leiriytymisineen, ruokailuineen.. sitten lähdimme melomaan.. kiersimme muutamia saaria ja nautimme upeista maisemista, auringonpaisteesta ja seesteisyydestä. Kyllä ihmislapsen on ihanaa, kun saa tämmöisessä maisemissa kulkea ja nauttia<3

Yöpuulle käytiin melko aikaisin..yöllä havahduin hetkeksi... sadepisarat ropisivat teltan kattoon.. Unettavaa kuunneltavaa.. Aamulla teltat kuivasivat meidän aamiaisen aikana; kuinka upeaa.. yöllä sadetta, päivät aurinkoa.. sopi meille hyvin..

Sitten matkaan ja nyt oli aika lähteä takaisinpäin.. oli luvattu reipasta tuulta seuraavaksi päiväksi, joten oli parempi päästä lähemmäs lähtöpistettä, välttyäkseen ongelmilta..

Tuuli yltyikin jonkin verran, mutta pääsimme hyvin Pielpavuonon kodalle.. ja majoituimme kotaan, joka suorastaan kutsui meitä peremmälle..

Ruokailun jälkeen kävimme tutustumassa Pielpajärven erämaakirkkoon, joka oli sopivan matkan päässä.. saimme tervetullutta vaihtelua kanootissa istumisen vastapainoksi. Illalla istuimme rantanuotiolla makkaraa paistaen ja seuraavan päivän matkasta jutustellen.. mietien minkälainen päivä olisi tulossa.

Uni maistui hyvin kodassa... heräsimme aikaisin, ja aamutoimien jälkeen valmistauduimme päivän haasteeseen... Tuulista, muttei kuitenkaan kylmää.. Tänään pääsisimme seikkailuun.. mutta minkälaiseen, se jäi nähtäväksi.

EI KUN MENOKSI

Jätimme taaksemme Pielpavuonon ja suuntasimme Sarviniemeä kohti. Jokainen sai tuntea melomisen tarvitsevan enemmän voimaa, kuin aikaisempina päivinä, rytmityskin oli jämäkämpää... ei ollut aikaa pysähtyä turinoimaan eikä valokuvaamaan..

Perämies Raiski antoi välillä kehoituksen meloa...siitä kaikki tiesimme, että nyt on melottava ja on melottava koko kapasiteetilla, ettei päädytä Sarviniemen rantakivikolle... ja hyvin selvisimme.. tyvenempää tuli taas, kun olimme suojaisemmassa paikassa.

Kanootin suuntasimme Pahtaniemen kapeikkoon, josta oli tarkoitus mennä yli, välttyäksemme Juutuanvuonon tuulisemmilta ulapoilta.

Reitti osoittautuikin varsin kapeaksi ylitykseksi ja saimme kanootin hetkessä työnnettyä kapeikon yli, eikä tarvinnut aukealle lähteä. Matka sujui ripeästi ja turvallisesti rantojen lähistöllä.. oli tyynempää ja turvallisempaa meloa..oli aikaa katsella maisemia.

Kohta jo olimmekin lähellä lähtöpaikkaa... vielä kunniakierros suihkulähteen ympäri, kruunuksi seikkailun päälle - ”Inarin kaste”.

Huikea reissu oli tehty.. kanootti ja tavarat kyytiin ja ruokailu tutussa paikassa ja ennen lähtöä kävimme vielä tutustumassa hautuumaahan; kullankaivajien, poromiesten ym upeita hautoja.. Suosittelen☺

Upea reissu..joka ei jää viimeiseksi.. Inari jätti palon sydämeen; tänne on päästävä toistekin. Upeita muistoja Inarista jäi meille jokaiselle. Kiitos Raiski, Riitta, Eija, Satu, Ulla upeasta matkaseurasta.

Muisteloi

Pirjo Suomalainen

Ulkoilua Pielpajärven ja -vuonon maastossa.

Suovasaaressa nuotiolla.

Vaskissaaren satoa.

Rantojen kauneutta.

Uppurointia lumessa ja leijahiihtoa hangella N

Marjatta Nuutinen

Pakkaspäivät.

Naltijärven tupa.

Tsietsan Kuutamovaellus 24 - 29.1.2021 suuntautui Pöyrisjärven erämaa-alueen itäosiin reittiä Nunnanen–Nallatupa–Korteoja–Lenkihaka–Naltijärvi–Kalmakaltio, noin 70 kilometriä ja kuusi päivää. Susikyrö toimi hyvänä ”kotisatamana” mennen tullen.

Ajatus vaelluksesta tälle seudulle syntyi kuullessamme tsietsalaisen 95-vuotiaan **Väinö Rissasen** kertomusta kevätvaelluksestaan samoilla seuduilla 1970-luvulla, jonka taustalla oli **Kullervo Kemppisen** Naskama-kirja. Suosittelen!

Vaellukselle uskaltautui kaksi ensikertalaista ahkion kanssa liikkujaa, **Anitta** ja **Johanna**. Kaikkiaan meitä oli kahdeksan eri puolilta Suomea ja eri kerhoista. **Tatu** liittyi mukaan leijansa kanssa Rovaniemeltä.

Suunnittelua teimme pitkään ja Whatsapp-rinki toimi siinä hyvin. Viisi lähtijää joutui luopumaan retkestä erilaisista syistä. Upea ryhmä meitä kuitenkin jäi, monta kokenutta erämaiden kulkijaa ja suunnistajaa. Iloinen ja auttavainen ryhmähenki sai jaksamaan.

Turvallisuutta toi yhteistyömme paikallisen nuoren yrittäjäpariskunnan (Valkea Pannu ja Poro) **Lasse** ja **Marika Isokääntän** kanssa. Heiltä saimme ohjeita, alkureitille moottorikelkkajäljen, kuljetuksen Kalmakaltiosta takaisin Nunnaseen ja lupauksen hakea pois kesken retken uupuneet. Onneksi lupaus tästä riitti!

Ja retken päätteeksi nautimme heillä mainion poronkäristyksen.

Seuraavassa poimintoja Johannan, Anitan ja Tatun kokemuksista.

Kokonaisuudessaan tarinat ja lisää kuvia ovat luettavissa ja nähtävissä kotisivuillamme.

JOHANNA:

Ensimmäinen hiihtovaellukseni ahkion kanssa sai alkunsa hyvin erikoisesti. Olin jäänyt kotiin syksyn burnoutin jälkeen ja kaipasin valtavasti luontoon, erämaahan. Lueskelin retkistä ja laitoin facebookiin kysymyksen erämaahiihtovaelluksesta tammikuussa. Sain heti vinkin ryhmästä, joka tekisi retken. Otin retken vetäjään yhteyttä ja siitä se lähti. Tiesin samalla hetkellä, että lähtisin.

Vaelluksella ensimmäinen aamu tuntui todella raskaalta ja vaikealta. Mihin olen taas itseni laittanut! Alku oli kankeaa ja minulla oli liikaa vaatetta päällä. Pukeutuminenkin selvisi oppimisen kautta.

Pärjäsin yllättävän vähällä vaatetuksella, enkä palellut hiihtäessä koko viikon aikana. Muutenkin hiihto sujui ja rentouduin.

Ensimmäinen päivä oli opettelua ja odotusta. Mitä ilta toisi tullessaan?

Perille päästyä oli todella hieno fiilis. Olin selvinnyt. Viikko lähti menemään rutiinien mukaan. Oli tärkeää syödä, levätä, hoitaa varusteita, osallistua yhteisiin askareisiin ja nauttia hiihtämisestä.

Aika nopeasti mukautuu siihen hetkeen, mikä on sillä hetkellä menossa ja tärkeää. Koin, että retken tärkein kokemus oli itselle pysähtyminen ja irtaantuminen kaikesta muusta. Se oli hyvin voimaannuttavaa. Jo ensimmäisen päivän retkellä puhuttiin siitä, että nyt jos joskus on aika pysähtyä hetkeen. Voi keskittyä vain siihen, mikä on oleellista ja antaa kaiken arjen jäädä hetkeksi kokonaan taakse.

Näin vaativalla vaelluksella ryhmän voima korostuu. Retken iso plussa oli mieletön tiimi ja jokaisen palvelualttius, hyvä henki ja toisen huomioon ottaminen.

Oli hyvä aloittaa ensikertalaisena ja sillä on iso merkitys myös jatkoon. Sain valtavan varmuuden ja kiitollisuuden kaikesta tiedosta, avusta ja kokemuksesta.

Jään muistelemaan tätä kokemusta elämää rikastuttavana asiana monin tavoin. Olen saanut myös talviretkeilykipinän. Tämän myötä löysin Tunturiladun ja Kolbman ja olen ilmoittautunut jo seuraavalle hiihtovaellukselle!

ANITTA:

Vuosien haaveiden ja ajankohdan sopivuuden pähkäilyssä tein päätöksen marraskuussa: nyt tai ei koskaan, hiihtovaellukselle ekakertaa eläkeläisenä!

Takana on parikymmentä syysvaellusta aika rankoissakin maastoissa, vuosikausien metsähiihtelyt, pari talvista yönylivaellusta ja ahkiohiihtelyä kotimaisemissa parina talvena.

Tsietsan retkivetäjien ja ryhmän vinkit ja kannustavat kommentit rohkaisivat. Arvelutti kuitenkin kaamosaika, oma kunto, kylmänsieto ja varusteet. Etenkin nousukarvojen sielunelämä oli täyttä hepreaa...

Lähtöaamuna into taipaleelle pääsyyn oli huipussaan. Hiihto tuntui mahtaval-

Talviuintia ja hyvää oloa luonnonvesistä

”En ole humalassa, olen käynyt avannossa”, voi talviuimari sanoa kylmäkaraisun jälkeen.

Olo on hilpeä, rentoutunut ja levollinen. Talviuinnin harrastajamäärät ovat viime aikoina lisääntyneet voimakkaasti, eikä ihme, sillä sen yksinkertaisempaa stressin nollaustapaa ei liene olemassakaan.

Talviuintia harrastavat pääosin naiset ja suurin osa käy uimassa 2-3 kertaa viikossa. Osa talviuimareista käy pelkästään kylmäuinnilla ilman saunaa ja toiset yhdistävät saunomisen ja uimisen. Uimassa voidaan käydä monta kertaa saman käyntikerran aikana. Vedessä viivytään yleensä noin 20-40 sekuntia ja pieni osa käy ainoastaan kastautumassa.

Ruuhkaa rannalla.

Kylmäkaraisua on tutkittu suhteellisen vähän, mutta joidenkin tehtyjen tutkimusten valossa positiivisia vaikutuksia on aika paljon. Useat talviuimarit kertovat, että mieli virkistyy ja stressi poistuu. Flunssat vähenevät selvästi ja unen laatu paranee. Kylmäkaraisu auttaa erilaisiin särkyihiin, olo piristyy ja verenkierto vilkastuu. Joidenkin mielestä hermot kestävät paremmin paineita ja tunteet tasoittuvat. Lihakset palautuvat myös liikunnasta paremmin kylmäkaraisun jälkeen.

Talviuintikilpailut ovat jokavuotisia talvisia karnevaaleja, joihin osallistutaan runsain joukoin. SM-kilpailut järjestetään joka vuosi ja MM-kisat joka toinen vuosi. Seuraavat talviuinnin SM-kisat pidetään Peurungassa Laukaassa helmikuussa 2021.

Kylmäuintia harrastetaan myös muualla maailmassa. Irlannissa, Britanniassa, Yhdysvalloissa ja Kanadassa järjestetään uudenvuoden aikaan karnevalistisia tapahtumia, joissa kastaudutaan veteen yhdessä ja tapahtumien tuotto käytetään hyväntekeväisyyteen. Britanniassa ja Irlannissa harrastetaan paljon avovesiuintia. Kiinassa ja Venäjällä on myös vakiintunut kylmävesiuintia harrastavien ihmisten joukko.

Talviuinti sopii lähes kaikille, mutta jos sinulla on jokin sairaus, neuvottele ensin lääkärin kanssa.

Lihaksistoa on hyvä lämmitellä ennen avantoon menoa esimerkiksi liikunnan avulla.

Saunasta ei saa mennä suoraan avantoon, vaan kehon täytyy antaa ensin hieman viilentyä.

Vedä ennen avantoon menoa keuhkot täyteen ilmaa ja puhalla vasta veteen laskeuduttua ilma ulos. Kylmään veteen ei tule mennä alkoholin vaikutuksen alaisena eikä sairaana.

Avannossa kannattaa aluksi viipyä vain muutamia sekunteja kerrallaan. Ensimmäisillä kerroilla kylmä vesi voi aiheuttaa hengityksen salpautumista, joka on normaalia ja vaaratonta.

Jos kiinnostuit talviuinnista, ota yhteys lähimpään talviuintiseuraan ja tule mukaan iloiseen joukkoon! Voit myös ladata kännykkään talviuinti-sovelluksen, josta saat lisäohjeita.

Lisa Leinonen

Talviuinti, terveyttä ja hyvää oloa luonnonvesistä- kirjan kirjoittaja (Basam Books 2020)

unnasesta pohjoiseen

ta, sää jopa leppeältä pahimpiin ennustuksiin verrattuna, maisemat rauhoittavalta ja ryhmähenki huokui positiivisuutta.

Toisena päivänä navakka tuuli ja tuisku vain innostivat, kun laskettelulasit, karvahuppu ja kauluri taltuttivat pahimman viiman.

Rinteiden nousu oli haasteellista, kävellen ja välillä kontatenkin sai mennä ja toiset työnsivät tarvittaessa ahkiota.

Kämppäelo oli hyvin sosiaalista, jokaiselle löytyi tekemistä ja palvelualttius oli huippuluokkaa. Öisin kuului kämpissä vienoa kuorsausta duettona, varmaan trionakin, omaa kuorsaustani en tosin kuullut.

Aamuaskareet alkoivat jouheasti kaminan sytytyksellä ja loputtomalla vesien kuumennuksella, sitä tarvittiin termospulloihin litratolkulla. Ihastellen maistelin toisten kantamia parsa-lohipakastemarjaherkkuja, itse olin tiukasti kuivamuonalinjalla. Tosin nekin maistuivat ja kuivamarjasoppa oli yllättävän hyvää vaihtelua pussikeitoille.

Pääsin käytännössä kokeilemaan vedensulatusta lumesta ja oli kiva kokea livenä, kuinka paljon lunta tarvitaankaan kattilalliseen vettä!

Vedenhakumatkat olivat myös opettavaisia, kattilalla narun avulla veden nostaminen olikin yllättävän vaikeaa.

Huippua oli Naltijärven ”spa”, pääsimme **Sirkka-Liisan** kanssa pulahtamaan jäänpäälisvesialtaaseen.

Öiset vessareissut kuuta ihastellen olivat maagisia. Valon määrä päiväsaikaan yllätti, otsalamppua emme monestikaan hiihtomatkalla tarvinneet.”

”Etenkin viimeisen päivän taival oli raskas, hanki paksua ja kelkkauran pohjaa ei edeltäneen lumisateen vuoksi löytynyt.

Oli monenlaista pientä vastoinkäymistä, vettä kaatui, osa vedestä ja voileivät jäätyivät, tauot tuntuivat liian lyhyiltä mutustella rusinoita tai keksejä. Muutaman palan sokeriakin imeskelin viimeisten kilometrien aikana ja keskityin jaksamaan askeleen kerrallaan.

Enkä ole koskaan kiitollisempana kohdannut parkkipaikan valoja!

Kyyti Kalmankaltiosta Nunnaseen paikallisen Lassen juttelua kuunnellen ja valmiin poronkäristysaterian ääreen pääsy olikin jo autuasta kerrassaan. Eikä Susikyrön sauna tuntunut hassummalta...

TATU:

Oli mukava osallistua hiihtoretkelle Pöyrisjärven erämaahan. Sain koetella itseäni teltassa talvivaelluksella. Se oli hieno kokemus taas pitkästä aikaa. Itsekseen teltailun lisäksi olin samaan aikaan tervetullut muiden seuraan.

Teen paljon retkiä itsekseni ja puolison kanssa. Pienemmässä porukassa joutuu tekemään enemmän hommia: suunnistamaan ja suunnittelemaan jatkuvasti.

Oli mukavaa aloittaa tämä reissu jonossa hiihtämällä ja omissa ajatuksissaan. Siinä maailma pieneni vain aivan välittömään ympäristöön, suksea toisen eteen!

Suunnistamisen ja reitin valinnan kannalta porukassa oli erilaisia tapoja, joiden vaihtelu toi jonkin verran epämääräisyyttä viimeisen päivän etenemiseen.

Koin erityisesti oppineeni uutta porukassa liikkumisesta ja siitä, miten erilaisista näkemyksistä neuvotellaan lennossa ja mennään eteenpäin. Lopuksi tuntui siltä, että kaikki saivat osallistua ja maaliin päästiin yhdessä.

Panin merkille, että mukana olleiden aloittelevien talviretkeilijöiden turvallisuudesta ja turvallisuuden tunteesta huolehdittiin hyvin. Oli mukavaa itsekin osallistua erilaisiin tehtäviin.

Olisi ollut hienoa, jos ylängöillä liikkuessamme olisi ollut vähän vähemmän tuulta ja tuiskua, niin olisi nähnyt maisemiakin, mutta välillä näin. Paikat olivat upeita ja minulle uusia. Yhtenä yönä oli niin valoisa kuutamo, että meinasi mennä vuorokaudenaika sekaisin.

Mukanani olleen leijan lennätys jäi lyhyeksi. Välillä käy niin. Kaikkea ei voi saada kerralla! Oli kuitenkin virkistävää hiihdellä umpista ilman ahkiota, kun käytiin porukalla etsiskelemässä minulle lennätyspaikkaa.

Osa porukasta oli hyvinkin kokeneita tunturisusia ja osa vähemmän vaeltaneita, mutta suksiin tottuneita hiihtäjiä.

Mukava, välitön ja tasa-arvoinen tunnelma vallitsi. Päätöksistä neuvoteltiin paljon, mutta kukaan ei hermoillut liikoja, sekin oli hauska huomata.

Kiitos erityisesti Marjatalle, kun otti reissun vetäjänä minut niin ystävällisesti mukaan!

Lähden mielelläni uudestaan.

Leija nousee.

Vedenhakumatkalla.

20 kilometriä edessä kohti Korteojaa.

Marika Isokääntä

Matkalla.

Lisa Leinosen kirjoittama kirja talviuinnin terveysvaikutuksista on julkaistu viime vuonna.

Lisa Leinonen

Kilpauimari harjoittelee.

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Talkootöitä riittää tulevanakin kesänä

Irma Rytkölä

Viime kesänä Kiisan kammin katto uusittiin. Nyt tulevana kesänä katto saa räystäskourut.

Aloitellessani tätä kämppäisännän tehtävää näissä Pekan isoissa saappaissa tähänastisista tehtävistäni tuntuu, että olen vaikeimman edessä. Pitäisi saada aikaan ensimmäinen juttu lehteen. Tämä juttujen kirjoittaminen ei ole niitä parhaimpia puoliani, mutta eiköhän tähän jotain keksitä, onhan mukana vahva tiimi.

Vuosi on vaihtunut tuosta erikoisesta edellisestä vuodesta, josta ajateltiin kämppien käyttöasteen romahtaneen, kun laadimme tämän vuoden kämppätoiminnan talousarviota. Kuitenkin käyttäjiä kämpillä näyttää riittäneen etenkin Susikyrössä ja Aihkissa vieläkin enemmän, vaikka kesän suuret tapahtumat ja monet kerhoviikot peruuntuivat. Muilla kämpillä on ollut vähän hiljaisempaa.

On kyselty monesti, mitä töitä/tehtäviä kämpillä oleskeluaikoina voisi tehdä? Näin talvella aina voi tehdä lumitöitä avaten ja puhdistaen pihapolkuja, unohtamatta kompostoria sekä tarvittaessa varovasti pudotella lunta katoilta. Liitereissä on aina puita pilkottavaksi pienemmiksi. Erityisesti Susikyrössä on 12 säkkiä koivuklapeja, jotka odottavat siirtämistä liiteriin pinottavaksi. Tyhjät säkit on palautettava ehjinä, joten niitä on käsiteltävä varoen.

On selvää, että jokainen toimii omien kykyjensä ja halujensa mukaan.

Tulevan kesän kämppätalkoot on suunniteltu alkavaksi viikolla 23 Susi-Talakselta. Sieltä seuraava viikko 24 ollaan Susi-Kiisalla. Lopuksi mennään seuraavaksi viikoksi 25 Susikyröön. Laittakaa ajankohdat ylös kalenteriinne.

Talkootöitä on suunniteltu tehtäväksi niin, että kaikki kämpät suursiivotaan ja tehdään normaalit huoltotoimenpiteet.

Talaksella tehdään polttopuita, keittokatoksen kattohuopa uusitaan sekä lattiapinnoite vaihdetaan saunan laituria korjataan.

Kiisalla tehdään polttopuita, uusitaan pihapöydän lankkuja, terassien lattiat öljykäsitellään ja kammin kattoon laitetaan räystäskourut.

Susikyrössä tehdään polttopuita, Pekan-Oskarin ulkoseiniä maalataan ja keittokatoksen vanhan osan kattohuopa uusitaan. Vanhan kämpän ympäristön ja rantasaunalle johtavien portaide kaiteet uusitaan ja tehdään riukuaitaa latu-uran viereen. Vanha kämppä sähköistetään, jonka vuoksi sähkökaapelia varten kaivetaan oja. Tässä muutamia töitä luettelona. Tarkemmin tehtävät on lueteltu vuoden 2021 Tunturilatu ry:n toimintasuunnitelman liitteessä.

Ilmoittautumisia talkoisiin ottavat vastaan toukokuun loppuun mennessä Sirpa, Paavo ja Erkki.

Koronavaraus on kuitenkin otettava huomioon, jos vaikka joudumme siirtämään talkoot esimerkiksi elokuulle. Mutta se selviää vasta myöhemmin keväällä.

Vuoden 2021 kämppätoimikunnan jäsenet ovat tuttuja: **Sirpa Alapuranen** puh 050 5975811, **Pekka Kallio** puh 050 5272796, **Paavo Kramsu** puh 040 7062764, **Markku Salminen** puh 040 5484600 sekä kämppäisäntä **Erkki Maununen** puh 0400 215521. Meihin voi aina ottaa yhteyttä kämppiin liittyvissä asioissa.

Talvisia hankikelejä toivottaen kämppätoimikunnan puolesta.

Erkki Maununen
Kämppäisäntä

Talkoissa Talaksella

Tuula Forström

Tiskikatos Ristimitta oli lempipaikkani.

Monia vuosia ajattelin, että olisi mukava päästä Tunturiladun kämppien talkoisiin.

Viime vuonna koronan takia talkoita siirrettiin elokuulle, joka ajankohtana kävi minulle oikein hyvin.

Tarkoitus oli päästä juuri Talakselle, sillä siellä en ollut edes käynyt tai viettänyt kerhoviikkoa saatikka vaeltanut lähiseudulla.

Matka sinne alkoi junalla Rovaniemelle ja bussilla Ivaloon, josta **Erkki Maununen** ja **Paavo Kramsu** poimivat minut kyytiin.

Matka jatkui kohti Nellimintietä joka oli äskettäin asvaltoitu ja loppupätkä kuoppaista sorapintaista Kontosjärventietä. Sieltä matka jatkui jalan kolmisen kilometriä polkuja pitkin upeita Talasjärven lompoloita seuraten kohti Talasta. Matkalla oli pitkospuita, kapeita kiemuraisia polkuja, kalliolohkareita ja lopuksi leveämpää tasaista polkua.

Punainen mökki ilmestyi vihdoin viimein silmien eteen ja emännät odottivat meitä. Muutenkin mukava näkymä: saunarakennus rannassa, pitkä laituri josta näkyi sinisenä virtaavaa järveä. Tuntui että nyt olin todella erämaassa metsän keskellä ja kaikki kiire loppui siihen.

Mökin ulkopuolelle ripustin rinkkani ja astuin sisälle ovesta. Avara keittiö, pitkä tuvan pöytä, keittiönurkkaus ja ikkunoita moneen suuntaan. Portaat johti ylös, jossa oli yöpymistä varten patjat ja tyynyt.

Talkoilemassa oli viisi henkilöä ja töitä oli tiedossa koko viikoksi. Minkki oli tehnyt tekosiaan saunarakennuksen alle. Siellä piti kaivaa lapiolla tilaa miehille, että pääsivät tukkimaan saunarakennuksen alaosia ettei tekisi uutta pesää sinne. Erilaisia tarvikkeita oli tuotu kämpälle veneellä ja kottikärryillä aikaisempina päivinä.

Itsekin pääsin lapion ja haravankin varteen, jonka onnistuneesti sain katki kun osui isoon kiveen. Onneksi lapio oli terästä.

Enimmäkseen kuitenkin **Irma Rytkölän** kanssa pesimme ikkunoita, tuuletimme petivaatteet, kuurasimme lattiat puhtaiksi. Saunakin lauteet tuli putipuhtaiksi ja Paavo vielä öljysi lauteet.

Veneellinen rakennustarpeita.

Talaksen keittiöpöytä uusittiin talkooviikon aikana.

Aika haasteellista oli tavaroiden rahtaaminen venekyydillä ja sitten kottikärryllä ja kantaen. Iso kiitos miehille kun jaksoivat ahertaa useita päiviä rakennuksen alla. Nyt toivottavasti minkki ei ensi kesänä yritä uudelleen.

Yhtenä päivänä käytiin Ivalossa viemässä jäteasemalle jätteitä, samalla mie tutkailin Ivalon kauppoja. Kun tulimme takaisin mukana olikin lisää rakennustarvikkeita ja ruokatarvikkeita, joita kasattiin veneeseen ja me kolme kyytiin. Vähän jännitti uppoaako vene, mutta päästiin venepaikkaan, josta sitten kottikärryllä ja kantaen tavararoita matka jatkui Talakselle takaisin.

Iltasella kerittiin sentään paistaa makkaraa, kalaakin saimme, kun Paavo varhain aamusella oli kaloja narraamassa. Saimme syödä siikaa ja ahventa eri muodoissa valmistettuna.

Tervehdys Satakunnasta

Nyt jos saisin kristallipallon käsiini, voisin kertoa, mitä tuleva kevät ja kesä tuovat tullessaan. Mutta ei. Kukaan ei sitä tiedä, miten korona vaikuttaa niin meidän kerhomme, Tunturiladun kuin kaikkien muidenkin elämään.

Pakko on kuitenkin suunnitella ja miettiä, jotta toimintaa voidaan viedä eteenpäin, jos se on mahdollista.

Me geatkilaiset olemme saaneet isännöitäväksemme Tunturiladun kevätpäivät, jotka pidetään poikkeuksellisesti toukokuun lopulla, jos korona suo. Kun tämän tehtävän saimme, ajattelimme, että hiihtokaudella kaikki mahdolliset suuntaavat kulkunsa Lapin lumille ja siksi siirsimme tapahtuman lumikauden ulkopuolelle. Se on sääntöjen mukaan mahdollista. Se taisi olla viisas ratkaisu, jos vaikka koronatilanne helpottuisi kesään mennessä.

Kevätpäivät toteutetaan Kullaan Silokallion toimintakeskuksessa, joka rajoittuu Joutsijärven retkeilyalueeseen. Silokallion toimintakeskuksessa on tarjolla hyvät majoitustilat, iso rantasauna, jossa on omat saunat naisille ja miehille ja niiden välissä tilava takkahuone. Rannassa on lisäksi nuotiopaikka, jossa voi hyvin istuskella ja nauttia järvimaisemasta.

Ohjelman järjestäjiksi olemme saaneet vieressä sijaitsevan WinNovan erä- ja luontoopasopiskelijat. Toivottavasti säät sallivat, jotta voimme tarjota teille mukavia elämyksiä.

Silokallion toimintakeskuksessa ei ole mahdollista telttailla, joten nyt pitää tottua lakanoiden välissä nukkumiseen näillä kevätpäivillä.

Meillä on haaveena, että pystyisimme järjestämään kummikouluillemme yöretket, jotka jäivät viime keväältä ja syksyltä väliin.

Kesällä lähdemme Lemmenjoelle heinä-elokuun vaihteessa. Siellä järjestämme leirin perheen pienimmille, kun nuoriso lähtee tekemään oman vaelluksensa. Nämä molemmat siirtyivät tulevaan kesään viime vuodesta. Toivottavasti niiden järjestämiseen ei ole estettä. Se selvinnee seuraavaan lehteen mennessä.

Syksyllä lähdemme ruskaretkelle Rukan maisemiin viikolla 38.

Elämme toiveikkaina, että saamme isännöidä kevätpäivät toukokuussa.

Tervetuloa Satakuntaan!
Juhani Lahtinen
puheenjohtaja

Ahkio Susikyröön

Kavtsi on lahjoittanut ahkion varusteineen Susikyröön.

Tarkoituksena on, että Susikyrössä vierailevat voivat testata ahkion vetoa päiväretkillä. Pitemmille vaelluksille ahkiota ei mielellään saa ottaa mukaan, eikä sen varaan kannata retkeä suunnitella. Toki hätätapauksessa sitä voi käyttää vaellukseenkin.

Terveisin Tunturikerho Kavtsi ry, hallitus

Susikyröstä pääsee nyt helposti kokeilemaan ahkion vetämistä.

Marja-apajat olivat mahtavat, hillaa ja mustikkaa oli runsaasti. Irman kanssa kuljimme lähisoita loppupäivinä. Lähiseudun koskiakin kävimme ihailemassa ja kuvailemassa.

Hiljaista oli maisemassa, Tsarmitunturikin huippuja näkyi kaukana. Toivottavasti pääsen sinne joskus vaeltamaan. Yhtenä iltana oli punertavia pilviä taivaanrannassa. Toisena iltana sumukin välillä peitti tunturit, eikä huippuja juuri nähnyt.

Paikka, jossa viihdyin oli tiskauspaikka, joka oli nimetty Ristimitaksi. Siellä tiskatessa näkyi järvimaisemaa ja sinistä taivasta. Sateellakin siellä viihtyi hyvin.

Juomavesi haettiin lähteestä, jonne sai kävellä polkua pitkin. Sielläkin oli upeaa suomaisemaa.

Kannattaa lähteä talkoisiin, minäkin saatan ensi vuonna lähteä useammaksikin viikoksi.

Kiitos myös talkooväen ruokailusta Sirpalle, mukavasta työntäyteisestä viikosta ja makoisista unista Talaksen yläkerran hämyssä.

Ja kiitos Erkille pääsin turvallisesti Rovaniemeltä junalta kohti Kouvolaa.

Tuula Forström

Paavo Kramsu minkkiä häätämässä.

Kämppä siivottiin, ikkunat pestiin ja petivaatteet tuuletettiin.

6.–7.3. Telttailua Oulujärvellä (Owla)

12.–20.3. Hiihtoviikko Toras-Siepissä (Geatki)

13.–20.3. Kevätkerhoviikko Susikyrössä (Owla)

27.3.–3.4. vko 13 , **Hiihtoviikko Suomen Latu Kiilopää ja Saariselkä**: Matti Nylander ja Onni Voutilainen sekä Vaellus Saariselän maisemissa 28.3.–2.4. (Kumpe)

1.–11.4. Talvivaellus (Kavtsi)
Talvivaelluksen kokoontuminen on perjantaina 1.4. 17 Kilpisjärvellä. Vaellus kohdistuu Käsivarren suurtuntureille. Yöpyminen tapahtuu teltoissa tai mahdollisesti autiotuvissa. Paluu Kilpisjärvelle tapahtuu sunnuntai-iltana 11.4. Lisät. Juha Kelkka, juhake1960@gmail.com

2.–10.4. Vaativa hiihtovaellus Stabbursdaleniin (Owla)
Ilm. Anne Punnonen, antsupu@hotmail.fi tai Aino Hämäläinen, p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi viim. 1.3.

2.–10.4. Talvivaellus (Kavtsi)
Hiihtovaellus suuntautuu Pöyrisjärven alueelle ja on tyypillinen telttavaellus. Jokunen autiotupa saattaa olla matkan varrella. Tarkka reitti selviää keliolosuhteiden perusteella. Jos hankikantoa ei ole, voimme käyttää Näkkälän-Palojärven suunnan kelkkauraa. Paluu maastosta tapahtuu perjantai-iltana 9.4. Kokoontuminen on pe 2.4. Hetassa 16.30. Vaellukselle osallistumisen ehtona on aikaisempi kokemus talvivaelluksesta tai osallistuminen kerhon hiihtoviikonloppuun. Viimeinen ilmoittautumispäivä on 28.2. Retkipalaverin paikka ja aika ilm. myöhemmin. Lisät. Juha Kelkka (juhake1960@gmail.com) tai Kirsi Hiltunen (kirhan@welho.com)

28.4.–2.5. Hellehiihto Kiilopäälle (Owla)
Ilm. Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari, 044 530 1606, rullalotta@gmail.com viim. 15.3.

21.–23.5. Retkeilyn peruskurssi Tiilikkajärven kansallispuistossa (Owla)
Ilm. Unto Ojalehto, 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com viim. 21.3.

26.–30.5. Hyvinvointivaellus Kolille (Owla)
Ilm. Tiina Rahko, 040 517 9174, rahkon.tiina@gmail.com viim. 1.4.

12.–19.6. Alkukesän vaellus Muotkatunturin erämaa-alueelle (Owla)
Ilm. Tapio Siikaluoma, 044 260 4855, tapio.siikaluoma@gmail.com tai Jukka Parviainen, 040 531 6234, jukka.parviainen@outlook.com viim. 1.5.

8.–11.7. Tankarin–Revonlahden retki (Kumpe)
Lähtö Joensuusta to 8.7. aamupäivällä, illalla merimatka Jenny-yhteysaluksella Tankariin, majoittuminen, ”saaristolaiselämää” Tankarissa. La 10.7. iltapäivällä merimatka takaisin Kokkolaan ja siirtyminen bussilla Revonlahdelle, majoittuminen Motelli Taukokartanoon, menomatkalla tutustuminen Raahen alueen Kastellin linnaan (Suomen suurin jätinkirkko). Su 11.7. Revonlahden ja Siikajoen historiallisia kohteita ja kotimatka, perillä Joensuussa klo 18–19 menn. Mukaan otetaan naapurikerho Tsietsan väkeä, mikäli bussissa ja majoituksessa on tilaa. Ilm. 31.5. menn. Onni Voutilaiselle onskiv@gmail.com (p. 050 365 6138) tai Jouko Koivulle jouko.koivu@kotinet.com (p. 045 112 4712).

17.–24.7. Tunturikasvikurssi Kilpisjärvellä (Owla)
Ilm. Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi viim. 1.6.

24.–31.7. Kesävaellus Sarekissa Ruotsin Lapissa (Kavtsi)
Jos koronatilanne suo, lähdemme vaeltamaan ensi kesänä Sarekin kansallispuiston majesteetillisiin maisemiin (varasuunnitelmana vaellus samana ajankohtana Suomen puolella). Mikäli kiinnostuit, merkitse ajankohta kalenteriin ja laita viestiä järjestäjille niin saat ensimmäisenä tietoa myöhemmin täsmentyvistä suunnitelmista. Järjestäjät: Mika Kiiski (kiiski.mika@gmail.com, 050 381 3894) ja Kirsi Hiltunen (kirhan@welho.com)

30.7.–7.8. Perheleiri ja nuorisovaellus Lemmenjoella (Geatki)
Perheleirille voivat osallistua alakouluikäiset lapset yhdessä läheisen aikuisen kanssa. Leiripaikkana on joko Härkäkoski tai Ravadas. Leirillä majoitutaan teltoissa ja tehdään päiväretkiä lähimaastoon. Vaellus toteutetaan Lemmenjoen alueella. Päätteksi ruokailu, sauna ja yöpyminen Ahkun Tuvalla. Tied. ja ilm. 15.6. menn. Satu Ojala p. 050 5234 844 tai osatu7997@gmail.com

31.7.–8.8. Kesävaellus Saltfjelletin kansallispuistoon (Owla)
Ilm. Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari, 044 530 1606, rullalotta@gmail.com viim. 1.6.

4.-11.9. Kerhoviikko Susikyrössä (Kavtsi)
Kerhoviikolle on varattu Susikyrön vanha kämppä, jossa on 14 vuodepaikkaa sekä kankaalla on runsaasti telttapaikkoja. Tänä vuonna osallistujat maksavat kerholle aluemaksun yöpymisten mukaan 10€/yö. Kerhoviikolle etusija on Tunturikerho Kavtsin jäsenillä. Ohjelmavaihtoehtoja ovat: 1. Vaellus Hetta-Pallas -kansallispuiston pohjoisosiin osittain vähemmän kuljetuille alueille. 2. Päiväretkiä eri puolille Susikyrön lähistöllä olevia maastoja. Osaan on tarkoitus mennä parilla henkilöautolla kimppakyydein tai 3. voit tehdä omatoimiretkiä Susikyröstä. Vaellusta lähtee vetämään Juha Kelkka ja päiväretkiä yhdessä osallistujien kanssa ideoi Markku Arola. Ilm. ja tied. 31.7. mennessä Markku Arola p. 0500 777 554, markku.arola@kolumbus.fi tai Juha Kelkka p. 050 332 3239, juhake1960@gmail.com

11.–18.9. Ruskaviikko Hossa (Kumpe)
Ruskaviikolla mahdollisuus tehdä joko päiväretkiä tai lähteä pidemmälle vaellukselle. Majoituskohteet ovat Hossan kansallispuistossa, Jatkojärven rannalla sijaitsevat hirsinen savottakämppä (6 kerrossänkyä/12 hlö) ja saman pihapiirin Jatkonsalmen pääpirtissä (14 kerrossänkyä/28 hlö). Viikon aikana tehdään vaellus Hossan kansallispuiston alueella. Matkavaraukset: matti.nylander@gmail.com p. 044 526 1145 ja vaeltajien osalta onskiv@gmail.com p. 050 365 6138. Retkikansiossa jo olevat matkavaraukset huomioidaan. Varausten ennakkomaksu ilmoittautuneille on 40 €. Kumpen tili FI34 1040 3500 3554 29. Eräpäivä 15.6.2021. Maksuun tunnistetieto: Ennakkomaksu Hossa 2021.

17.–25.9. Ruskaviikko Rukalla (Geatki)
Viikon aikana tehdään päiväretkiä tai on mahdollista lähteä omatoimivaellukselle Karhunkierrokselle. Viikoksi on varattu 10 hengen tasokas mökki Rukalta. Tied. ja ilm. elokuun loppuun mennessä Juhani Lahtinen juhani.lahtinen@pp3.inet.fi tai 040 545 1681.

18.–25.9. Syyskerhoviikko Akumajalla (Owla)
Ilm. Hannu Liljamo, 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com viim. 25.8.

2.–9.10.2021 Römppäviikko Abiskossa (Owla)
Ilm. Jukka Parviainen, 040 531 6234, jukka.parviainen@outlook.com tai Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi viim. 25.8.

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista!
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Tunturilatu-lehden 2/2021 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 27.4. osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
• alkamis- ja päättymisajankohta • kokoontumispaikka (osoite) • viimeinen ilmoittautumispäivä
• yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86**. Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta: helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

Uudet kangasmerkit ovat nyt saatavissa!

Susijärjestelmä sai uuden arkikäyttöön tarkoitetun susimerkin edelleen käytössä olevan perinteisen merkin rinnalle. Tavoitteena on madaltaa kynnystä susimerkin käytöstä yleensä sekä tehdä susijärjestelmää tunnetuksi. Merkki on kaikille susiarvoille samanlainen.

Tunturiladun merkistä on teetetty myös samantapainen kangasmerkki.

Merkkien taustalla on liimapinta, joten ne voi joko ommella tai silittää kiinni kohteeseensa.

Merkkien hinta on 2 e/kpl tai 5 e/ 3 kpl.
Saatavana kun ”kauppa on auki” eli Tunturiladun tapahtumien yhteydessä tai ottamalla yhteyttä Inka Heleniukseen helenius.inka@gmail.com

Muutoksia Tunturiladussa

Tunturiladun kerhoyhdyshenkilönä pitkään toiminut **Sirpa Alapuranen** Kavtsista halusi luopua tästä tehtävästä. Hänen työtään lupautui jatkamaan toinen Tunturiladun hallituksen kavtsilainen jäsen **Paavo Ahonen**.

Paavo Ahosen tavoitatte sähköpostilla osoitteesta pkahonen@gmail.com tai puhelimitse 040 5274 639.

Työttömäksi ei Sirpa Alapuranen Tunturiladussa jäänyt. Hän on edelleen hallituksen jäsen ja toimii aktiivisesti myös kämppätoimikunnassa. Tämän lisäksi hän huolehtii Tunturiladun kämppien varauksista ja kämppäavainten toimituksista.

Tunturilatu-lehden toimitussihteeri **Satu Ojala** vaihtaa vapaalle ja jää eläkkeelle toimittajan työstä Lauttakylälehdessä.

Eläkkeelle hän jää heinäkuun alussa, mutta sitä ennen hän on lomalla maaliskuun alusta lähtien.

Tunturilatu-lehti pysyy hänen hyppysissään vielä ainakin osittain. Sen vuoksi lehteen toimitettavat materiaalit lähetetään jatkossa osoitteeseen osatu7997@gmail.com.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään lauantaina 22.5.2021 klo 15.00

Silokallion toimintakeskuksessa, Silokalliontie 160, 29340 Kullaa.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat. Käsitellään Tunturiladun kämppien avain- ja käyttösääntöjen päivitys.

Kokouskahvit ja keskustelutilaisuus klo 14.00.

Tervetuloa! Johtokunta

Avain lahjaksi!

Tiedustelut: Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811 sirpa.alapuranen @luukku.com

Oletko miettinyt, että tunturilatulaiselle mieleinen lahja on kämppäavain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

SUNNUNTAI 25.7. – LAUANTAI 31.7.2021

Tunturiladun VaVa-leiri Susikyrössä!

Leiri on Enontekiön Yli-Kyrössä Tunturiladun Susikyrön alueella, järjestäjänä Tunturikerho Kavtsi ry. Leiri alkaa sunnuntaina iltanuotiolla ja päättyy seuraavana lauantaina aamupalaan.

Viikon aikana opetellaan retkeilytaitoja, retkeillään, kalastetaan, melotaan, leikitään... Tehdään (säävaraus) yönyli vaellus lähitunturiin.

Leiri on tarkoitettu lapsille muiden läheisten aikuisten kuin vanhempien kanssa. Läheiset voivat olla mummi, ukki, kummi, setä, täti… Lasten suositusikä on 6-15 vuotta. Vanhemmat jäävät viettämään laatuaikaa kotiin!

Leirillä majoitutaan kämpissä (Vanha kämppä 14 paikkaa, Susi-Oskari 5 paikkaa, Koira-Oskari 5 paikkaa) tai teltoissa. Sisämajoituspaikat jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Pari sähkötöntä asuntovaunu/-autopaikkaa on. Ruuat ovat järjestäjien leirillä valmistamat.

Osallistumismaksu sisältäen ruokailut: lapset 70 €, aikuiset 140 € (sis. 60 € aluemaksun 6 yön osalta).

Ilmoittautumiset 1.2.–28.6.2021 välisenä aikana maria.sederlof@elisanet.fi
Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä, mukaan mahtuu noin 40 osallistujaa. Ilmoittautuminen on sitova, kun ennakkomaksu 50 € on maksettu kerhon tilille FI53 1244 3500 0628 21. Loppumaksu maksettava 5.7.2021 mennessä. Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoitetaan majoitustoiveet ja mahdolliset ruokarajoitukset. Varauksen peruuntumisesta ilmoitettava välittömästi.

Kavtsi ry:llä on suuri toive päästä järjestämään leiri. Lopullinen päätös sen järjestämisestä tehdään kesäkuun lopussa, sillä tapahtuma toteutetaan maan hallituksen koronaohjeita noudattaen.

Kavtsilla on jonkun verran vuokrattavaa retkivälineistöä. Pyritään myös tarvittaessa auttamaan puuttuvien retkivälineiden lainaamisessa. Ota tarvittaessa yhteyttä Sirpa Karvoseen, sirpakarvonen77@icloud.com

Vastuuhenkilöitä ovat:

Marita Maula, leirivastaava, marita.maula@kolumbus.fi, 040 509 4412

Maria Sederlöf, taloudenhoito, ilmoittautumiset, maria.sederlof@elisanet.fi, 040 725 8469

Sirpa Alapuranen, emäntä, sirpa.alapuranen@luukku.com, 050 597 5811

Inka Helenius, emäntä, helenius.inka@gmail.com, 050 567 6315

Sirpa Karvonen, ohjelma, retkivarusteet, sirpakarvonen77@icloud.com, 040 539 9023

Annu Koistinen, apuna joka paikassa, annu.koistinen@iki.fi, 050 326 6960

Hannu Maula, renki

ERÄTAITOJA JA ELÄMYKSIÄ!

Tapahtuma järjestetään, jos se on koronarajoitusten puitteissa mahdollista.

OHJELMA:

PERJANTAI 21.5.

18.00–22.00 saapuminen ja ilmoittautuminen.

19.00 nuotioilta Rekitaipaleenjärven laavulla, jossa tarjolla makkaraa, nokipannukahvia ja lettuja

LAUANTAI 22.5.

8.00 ilmoittautuminen jatkuu

8.30–9.30 aamiainen

9.30 lipunnosto

10.00 liikuntapainotteista ohjelmaa, jossa hyödynnetään lähialueen ympäristöä, polkureittejä ja vesistöä. Ohjelman järjestää Länsirannikon Koulutus Oy, WinNovan erä- ja luonto-opasopiskelijat.

13.00 lounas

14.00 keskustelutilaisuus ulkona, jos sää sallii

14.30 kokouskahvit

15.00 kokous

16.00-18.00 saunat + uinti

18.00 päivällinen

19.00 saunat + uinti

21.00 iltapala ja illanvietto saunalla ja rannassa

SUNNUNTAI 23.5.

7.45-8.30 aamupala

9.00 ulkoilupainotteista ohjelmaa

12.00 lounas

12.30 lipunlasku ja kotiinlähtö

Osallistumismaksu 15 euroa

Telttamajoitukseen ei ole mahdollisuutta.

Oma kuksa ja istuinalusta mukaan!

Järjestäjänä Tunturikerho Geatki ry

MAJOITUS- JA RUOKAILUPAKETIT:

Huoneiden majoitushintoihin sisältyvät liinavaatteet. Huoneissa on wc, suihku ja vuoteet kahdelle. Majoitussiivessä on käytössä monitoimitila.

pe-su sisältäen 2 iltapalaa, 2 aamupalaa, 2 lounasta ja 1 päivällisen. Majoitus 2 hengen huoneissa 120,00 e/hlö, yhden hengen huoneessa 135 e/hlö.

la-su sisältäen 2 aamupalaa, 2 lounasta, 1 päivällisen ja 1 iltapalan. Majoitus 2 hengen huoneissa 75 e/hlö, 1 hengen huoneessa 85 e/hlö.

MATKAILUAUTOILIJAPAKETIT:

pe-su sähköllinen paikka 50 e/hlö

pe-su ilman sähköä 45 e/hlö

la-su sähköllinen paikka 45 e/hlö

la-su ilman sähköä 40 e/hlö

Lauantain ruokailupaketti 30 e/hlö vain kokoukseen osallistuville sis. lounaan, kokouskahvit ja päivällisen.

Ilmoittautumiset 15.4.2021 klo 22.00 mennessä osoitteeseen tunturikerhogeatki@gmail.com

Jos ilmoitat samalla kerralla useamman henkilön, mainitse ilmoittautumisen yhteydessä kaikkien nimet, sähköpostiosoitteet, majoitustoiveet ja ruokarajoitteet.

Osallistumis- ja majoitusmaksut maksetaan etukäteen 1.5.2021 mennessä Tunturikerho Geatkin tilille FI60 5059 0040 0427 06, viitenumero 20006

Varaa mukaan hyvät ulkoilujalkineet, sään mukaiset varusteet ja reipasta ulkoilumieltä.

Kevätpäiviä koskeviin kysymyksiin Geatkissa vastaa:
Satu Ojala, p. 050 5234 844, osatu7997@gmail.com tai
Eija Vettenranta, p. 040 543 5741, eija.vettenranta@gmail.com

Lisätietoja Silokallion kurssikeskuksesta:
https://www.kirkkoporissa.fi/toimintakeskukset/silokallio
Osoite on Silokalliontie 160, 29340 Kullaa

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2021

VANHA KÄMPPÄ (10 + 4 paikkaa)

6.3.–7.3.	Jäsenvaraus (2/10)
9.3.–10.3.	Jäsenvaraus (2/10)
13.3.–20.3.	Owla
27.3.–3.4.	Jäsenvaraus (2/10)
3.4.–10.4.	Logi
10.4.–17.4.	Jäsenvaraus (5/10)
17.4.–24.4.	Okta
19.6.–26.6.	Kämppätoimikunta talkoot
7.7.–11.7.	Jäsenvaraus/ partiolaisia
24.7.–31.7.	VaVa
2.8.–8.8.	Geatki/partiolaisia
28.8.–4.9.	Kolbma
4.9.–11.9.	Kavtsi
11.9.–18.9.	Logi
27.9.–4.10.	Jäsenvaraus (1/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

20.2.–27.2.	Jäsenvaraus (3/5)
5.3.–13.3.	Jäsenvaraus (5/5)
13.3.–20.3.	Owla
20.3.–27.3.	Jäsenvaraus (5/5)
29.3.–30.3.	Jäsenvaraus (4/5)
30.3.–3.4.	Jäsenvaraus (2/5)
3.4.–10.4.	Jäsenvaraus (5/5)
10.4.–16.4.	Jäsenvaraus (2/5)
16.4.–17.4.	Jäsenvaraus (1/5)
17.4.–24.4.	Jäsenvaraus (5/5)
24.4.–1.5.	Jäsenvaraus (2/5)
13.6.–19.6.	Jäsenvaraus (5/5)
19.6.–26.6.	Kämppätoimikunta talkoot
7.7.–11.7.	Jäsenvaraus/ partiolaisia
24.7.–31.7.	VaVa
2.8.–8.8.	Geatki/partiolaisia
4.9.–18.9.	Jäsenvarauksia (5/5)
1.10.–3.10.	Njalla

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

22.2.–27.2.	Jäsenvaraus (2/5)
6.3.–13.3.	Jäsenvaraus (1/5)
27.3.–10.4.	Jäsenvaraus (2/5)
10.4.–24.4.	Jäsenvarauksia (5/5)
19.6.–26.6.	Kämppätoimikunta talkoot
7.7.–11.7.	Jäsenvaraus/ partiolaisia
18.7.–24.7.	Jäsenvaraus (5/5)
24.7.–31.7.	VaVa
2.8.–8.8.	Geatki/partiolaisia
1.10.–3.10.	Njalla

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

13.3.–17.3.	Utin jääkärirykmentti
28.3.–1.4.	Jäsenvaraus (2/5)
5.6.–12.6.	Kämppätoimikunta talkoot
27.6.–4.7.	Jäsenvaraus (3/10)
11.9.–18.9.	Jäsenvaraus (10/10)

SUSI-KIISA (8 paikkaa)

12.6.–19.6.	Kämppätoimikunta talkoot
23.6.–30.6.	Logi
21.8.–28.8.	Ovtsi
8.9.–15.9.	Tsietsa
15.9.–19.9.	Njalla

AIHKIN VARAUKSIA 2021

20.2.–8.5.	Jäsenvarauksia
6.6.–12.6.	Jäsenvaraus
14.6.–19.6.	Jäsenvaraus
19.6.–26.6.	Kämppätoimikunta talkoot
26.6.–7.7.	Jäsenvarauksia
24.7.–31.7.	VaVa
2.8.–8.8.	Geatki/partiolaisia
28.8.–24.9.	Jäsenvarauksia
25.9.–3.10.	Jäsenvaraus

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista.

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2021

Kiinteistöjen aluemaksut
(koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja):

- **Susikyrö (viite 505)** aluemaksu jäsenille **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisa (viite 709)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- **Susi-Talas (viite 602)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.
- Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86**.

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET
Sirpa Alapuranen
puh. 050 597 5811
varaukset@tunturilatu.fi
sirpa.alapuranen@luukku.com

Aihki (viite 806)
vuokra **30 €/vrk/koko mökki.**

Viikkomaksut
(koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista viikoksi):

- **Susikyrö vanha kämppä 600 € (viite 505)**
- **Susi-Oskari 250 € (viite 505)**
- **Koira-Oskari 250 € (viite 505)**
- **Susi-Kiisa 275 € (viite 709)**
- **Susi-Talas 350 € (viite 602)**

Susikyrön auton-lämmitystolppien käyttö **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **120 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta. Avainanomuslomake löytyy verkkosivuilta kohdasta kämppäavaimen lunastus.

TsiKaKo vaelsi kaamoksen usvassa

Paavo Ahonen

Lähes koko viikko vaellettiin sumussa.

TsiKaKo eli Tsietsan, Kavtsin ja Kolbman vaeltajat hiihtivät jälleen vuodenvaihteessa Pallaksen maisemissa.

Kooste matkalaisten vuoronperään tehdyistä muistiinpanoista retken aikana pienin lisäyksin tarinan yhtenäisyyden vuoksi.

SU 27.12.
SUSIKYRÖ – MONTELLI – NAMMALAKURU

Sirpa & Merja rupesivat loppukesästä Paavoa pommitamaan viestein, onhan kaamosvaellus vuodenvaihteessa. Niinhän se Paavo taas suostui. Siitä alkoi kahden höperön suunnittelu ja pakkaaminen ym.

Susikyröstä lähti seitsemän innokasta vaeltajaa kovaan urakkaan, noin kolme kilometriä nousua ja ahkiot tietysti ihan täynnä, oltiinhan varauduttu viikon vaellukseen. Nousu otti todella lujille, kuitenkin hyvin päästin perille. Osa otti välilä sukset jalasta jyrkimmissä nousuissa, ja Nammalakuruun tultiin jo valoisan aikaan. Timo ja Sirpa jäivät Montellin majalle varusteongelmien vuoksi. Varaustuvat varattiin tälle reissulle. Pakkasta oli 20 astetta ja tuulta 11metriä sekunnissa. Matkaa kertyi vain seitsemän kilometriä.

20 astetta pakkasta ja kymmenen metriä sekunnissa puhaltanut tuuli pitivät tauot lyhyinä.

Uudenvuoden ilotulitus.

MA 28.12.
NAMMALAKURU –MONTELLI – HANNUKURU

Herätys ei kerennyt soida, kun porukka jo pomppi ylös. Sovittiin kello 9:00 lähtö, jokainen oli jo kahdeksan aikaan lähtövalmis, puurot ja murot syöty. Yöllinen tuuli oli vähän hellittänyt, pakkanen yli 10 asteella, mutta tuuli silti tuiversi, onneksi takaapäin ja lumi juoksi.

8.30 viimein lähdettiin ja ensimmäisen 300 metrin hiihdon jälkeen Juhalta petti nousukarvojen kärkilenkki. Siinä korjaus, ja Montellila korjattiin toinen.

Siellä tavattiin Sirpa ja Timo, jotka olivat varusteongelmien vuoksi jääneet Montellille yöksi. Päättivät sitten palata Susikyröön hiihtelemään.

Mehuhörppyjen jälkeen jatkoimme matkaa kohti Hannukurua. Rinnettä oli vielä noustava, mutta tuoreilla voimilla ei vaikeuksia. Sitten rinne alas ilman vahinkoja. Osa porukasta käveli moottorikelkan jälkeä alas, osa laski suksilla. Rinteen alla alkoi umpihanki, upotti n. 25 – 30 senttiä. Matka eteni hitaasti, mutta varmasti vuoronperään latua avaten, kuka enemmän, kuka vähemmän.

Hannukurussa oltiin iltakuuden aikoihin, onneksi mökki oli vielä hieman lämmin edellisten kävijöiden jäljiltä. Mökin lämmitys, ruoanlaittoa, varustehuoltoa ja iltatoimet, niin oli päivä täysi. Vajaa 16 kilsaa tuli hiihdettyä.

TI 29.12.
HANNUKURU – RAUTUOJA

Rutiinilla matkaan yhdeksän korvilla. Tuore kelkan jälki siivitti sellaiseen lentoon, että selkä oli märkänä jokaisella jo ennen Pahakurua. Mehutauko Pahakurun tuvalla ennen matkan jatkumista. Kelkan jälki jatkoi eteenpäin vielä hetken matkaa, mutta kurvaili sitten väärään suuntaan.

Koivikkopaljakassa hanki kantoi kivasti, suoralla suunnalla tultiin Pikku-Outakan eteläpuolen satulaan. Ylhäällä näkyvyys lähes nolla. Alastulo Rautuojan laaksoon mukavaa alamaata hangen kantaessa lähes loppun asti. Puronotkossa oli pehmeätä ja paljon puita väistettäväksi. Puron ylikin päästiin ihan kämpän tuntumassa.

Perillä oltiin päivänvalon aikaan puoli kolmelta. Neljä nukkumaan kämppään ja Juha valitsi väljemmän paikan teltassaan. Matkaa vain kymmenisen kilometriä.

Lumitöitä piti tehdä, että kämppään päästiin, edellinen kävijä oli syyskuulla. Rautuojalla näkyi saukon jäljet.

KE 30.12.
RAUTUOJA – SIOSKURU

Tänään hiihdettiin 10,3 kilometriä mukavassa vauhdissa. Tottuneesti lähdimme 8:50 liikkeelle ja saavuimme Sioskuruun klo 14 paikkeilla.

Alkumatka upotti sopivasti metsän siimeksessä, loppumatka sujuteltiin avotunturissa kohtalaisen rapiassa tuulessa. Näkyväisyys oli paikoitellen aivan nolla. Eipä mitään, perille päästiin.

Rivakoiden lumitöiden ja puuhastelujen jälkeen saimme kämpän kuntoon. Sitten ei muuta kuin huilaamaan. Huomenna tiedossa vapaapäivä.

TO 31.12
LEPOPÄIVÄ, SIOSKURU

Aamulla nukuttiin pitkään ja syötiin aamupalat kaikessa rauhassa. Autiotuvan puolella majoittunut pariskunta lähti koirineen kohti kohti Hannukurua ja Juha lähti avaamaan rinkkahiihtäjille latua mäkeä ylös. Hansu kävi ojanvarren maisemia kuvaamassa.

Alkuiltapäivästä kevyttä raskaammat lounaat ja valmistelua illan nyyttäreihin. Illalla sitten viikon kohokohta, nyyttikestit.

Tarjolla oli lihapullia ja nakkeja, taco-veneitä jauheliha-chilitäytteellä. Sitten väliin tikkupulla-croissantteja vadelmahillo-kermavaahtotäytteellä ja vielä lopuksi hedelmäsalaattia kermavaahdolla ja rommitipalla sekä suklaata ja Kouvolan lakua.

Illan päätteeksi vielä tähtisadetikkuilotulitus.

Juhalla oli etiäinen, että autiotuvan puolelle olisi tulossa kaksi naista, mutta naapuriin tulikin neljän ukon ryhmä.

PE 1.1.2021

Uusi vuosi alkoi taas kamojen etsimisellä ja ahkioiden pakkaamisella. Puolipimeässä, hangessa lähdimme nousemaan mäkeä ylös taas yhdeksän maissa. Siosvaaran satulaan noustessa näkyvyys putosi muutamaan kymmeneen metriin. Tappurin kohdilla pääsimme pilvestä pois, ja näkyvyyttä oli jo kilometrin verran alas laaksoon, huiput olivat vielä pilvien kätköissä. Ei siis taaskaan mikään maisemien ihailuilma. Edellisen kerran olin samalla reitillä viitisen vuotta sitten ja tällävälin oli reittimerkintöjä parannettu. Viittatie löytyi nyt helposti eikä eksymisen vaaraa ainakaan tuolla välillä ole.

Vähän enen Rouvikurua näkyi edessä muutama kiiruna hangella evästelemässä. Yllättävän lähelle päästivät ennenkuin pyrähtivät lentoon. Rinteillä näkyi muutama usean poron ryhmä jäkälää kaivamassa.

Vasta viimeisenä päivänä juuri ennen Susikyröä pilvet alkoivat repeillä.

Rouvikurussa tuli vastaan pariskunta liukulumikengillä rinkkoja kantaen, Tappuriin menossa. Pahakurun risteyksessä tuli ryhmä nuoria menossa Pahakurun maastoon, Pikkuvaaran rinteille leijahiihtämään.

Hanki paljakassa ei juurikaan upottanut, ja Pahakurun risteyksestä oli kelkkaura Hannukuruun, joten 12 km päivätaival meni joutuisasti. Perillä oltiin jo 13:30.

Hannukurun kaivokin löytyi ja sepä helpotti vesihuoltoa.

Naapurituvan väki oli jo aloittanut saunanlämmityksen, ja kylläpä löylyt maistuivatkin. Ja illan pätteeksi tanakka illallinen.

LA 2.1.
HANNUKURU – SUSIKYRÖ

Matka jatkui samaan malliin kuin aikaisemminkin. Klo 9:00 startattiin matkaan Hannukurusta.Saatiin hiihdellä Susikyröön valmista uraa pitkin. Matkalla oli muutamia hieman hankalampia mäkiä, mutta niistäkin selvittiin. Matkalla poikettiin Varkaanjärven kodalle paistamaan makkaraa ja haettiin paikan geokätkö.

Susikyröön saapumista juhlisti vielä yllätys. Timppa ja Sirpa olivat jättäneet meille kylmät saunaoluet ja popparaiainekset. Kylläpä maistuivat. Saunakin oli valmiiksi lämmitetty, joten ei muuta kun taas kylpyyn ja vielä lopuksi Juhan ja Merjan keittämä lihakeitto.

Sitten ei muuta kuin peti selkään, ja aamulla kotia kohti.

Mahtava reissu.

Sirpa, Juha, Merja, Hansu, Paavo sekä Sirpa ja **Timo**